

Lovas István: NGO-k titkos aktái I.

2017 július 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [2](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Miként szítanak forradalmakat, puccsokat és háborúkat a CIA fed?szervei.

Ismét *William Engdahl*, a világhír? geopolitikai elemz? egy könyvét ismertetjük folytatásokban. Ezúttal egy olyan kötetét, amely most, júniusban jelent meg a német könyvpiacn.

A német–amerikai Engdahlnak már számos könyve aratott világsikert. Számos munkája lett bestseller, mint az

Olajfegyverrel a világhatalomhoz, Kína veszélyben, Háború Ukrajnában és Oroszországban, és így tovább. E mostani, 268 oldal terjedelmű könyvének német eredeti címe: *Geheimakte NGOs – Wie die Tarnorganisationen der CIA Revolutionen, Umstürze und Kriege anzetteln.*

Könyvében a következőket mutatja be:

- A látszatdemokráciák hogyan és milyen brutalitással hajtják végre a rendszerváltoztatásokat az emberi jogok nevében?
- Melyek a valódi okai ezen rendszerváltoztatásoknak?
- A német politikusok miért támogatják az amerikai elit ezen stratégiáját?
- Milyen álnok stratégia rejtőzik *Merkel* „nyílt határok” terve mögött, és kik a valódi titkos mozgatók?
- Milyen hihetetlenül óriási összegekkel támogatja *George Soros* az NGO-kat (nem kormányzati szervezeteket), és miért?
- Vajon miért van az EU, sőt Németország társadalmi és politikai destabilizálása ilyen előkelő helyen az USA programjában?
- Hogyan irányítja és támogatja az USA a dzsihádisták háborút és a nemzetközi terrorizmust?
- Milyen titkos tervei vannak *Donald Trump*-nak a Közel-Keletre nézve, és miként fest stratégiája egy jövőbeni amerikai nyersanyagháborút illetően?

Összefoglalva: Engdahl bemutatja, hogy az NGO-k működésének okai milyen emberbarátiaknak és nemeseknek tűnnek. Csakhogy a valóság egészen más. Könyve azon pusztító és szuperhatékony hadműveleteknek a krónikája, amelyeket egy titkosszolgálat valaha is megvalósított. Az NGO-k békét, emberi jogokat és demokráciát ígérnek. Miközben az, amit magukkal hoznak, nem más, mint háború, erőszak és terror.

Az ismertetést a legelejéről kezdjük. Az előszótól, amely ezt a címet kapta: *A szabadság rabszolgaság. Első alcím: A nemzetek elpusztítása a demokrácia nevében.*

1945-ben *George Orwell* brit szerző és társadalomkritikus egy fiktív totalitáriánus társadalomról írt könyvet 1984 címmel. A regény a könyvkiadás egyik legnagyobb sikerévé vált. Egy atomháború következményeit írja le egy olyan világban, amelyet három államra osztottak fel. Az egyik Óceánia, amelynek fővárosa London, angol szocialisták irányítása alatt áll. Teljes hatalmat gyakorolnak valamennyi polgár, elsősorban azok gondolatai fölött.

A kettős gondolkodás révén az alattvalókat két ellentmondásos vagy egymást kizáró elképzelésnek vetik alá úgy, hogy mindkettőt igaznak kell elismerniük. A pszichológiában ezt a jelenséget „kognitív disszonanciának” nevezik. Noha Óceánia állandó háborús állapotban van, polgárai ugyanakkor úgy viselkednek, mintha béke uralkodna. A „kettős gondolkodás” lényegét *Orwell* regénye elején az alábbi „közös” nevezőre hozza:

„*A háború béke / A szabadság rabság / A tudatlanság erő?*”

Engdahl azt írja, e könyvében olyan fejlődést vázol fel, amely lényegében félelmetesen hasonlít *Orwell* kettős gondolkodásának modern változatához, és amelyet leginkább a „demokráciazsarnokság” vezető gondolattal lehetne jellemezni.

Ez a legpusztítóbb és leghatékonyabb műveletek krónikája, amelyeket egy modern állam titkosszolgálat valaha is mozgásba hozott, beleértve *Sztálin* Szovjetunióját és *Hitler* Harmadik Birodalmát. Ez egy gigantikus projekt krónikája, amelyet évtizedeken át az Egyesült Államok titkosszolgálat fejlesztett ki. Gyökerei a CIA által irányított, 1968. májusi francia diákkorradalomra nyúlnak vissza, amely *Charles de Gaulle*, az amerikai globális hegemonia eltökélt ellensége elnökségének a végét pecsételte meg.

A NATO és a Szovjetunió szövetségesei közötti hidegháború csaknem fél évszázadon át tartott. Azzal végződött, hogy *Gorbacsov* alatt a gazdaságilag kivérzett Szovjetunió összeomlott, és leomlott a berlini fal. E fal az úgynevezett vasfüggöny jelképe volt, amely nevet *Winston Churchill* híres, 1946-os fultoni beszédében említette

el?ször. E vasfüggöny választotta el a szabad világot a kommunista kelett?l. Amit Washington azonban akkor akart, azt szinte senki nem sejtette, a CIA, az amerikai külügyminisztérium sz?k körei és néhány magasrangú Pentagon-vezet?, valamint a kormányzati gondolatgyárakban ül? néhány szövetségesük – mint a New York-i Külkapcsolatok Tanácsa – kivételével.

Az amerikai kormány a részletekig összehangolt rezsimváltásokat készített el? Kelet-Európa volt kommunista országaiban, s?t Ukrajnában és magában az Orosz Szövetségi Köztársaságban is. Az ennek során alkalmazott szavak olyanok voltak, mint „*egy amerikai stílusú demokrácia bevezetése, szabadság, emberi jogok, szabad piacgazdaság*”. Ami azonban ebb?l el?jött, az nem lett más, mint zsarnokság, és egyes esetekben – mint Ukrajnában – sokkal rosszabb volt, mint a szovjet rendszer idején.

A Washington által megindított és megszervezett rezsimváltási m?veleteket „színes forradalmaknak” nevezték. Mint például az ukrajnai narancsos forradalom, a grúziai rózsák forradalma, az iráni zöld forradalom és így tovább. Minden esetben egy-egy nemzetet vettek célkeresztbe, amely *David Rockefellernek* egy „egységes világról” kialakított víziójának vagy *Bill Clinton* ártatlanul hangzó „globalizációjának” az útjában állt.

„Amit Washington a színes forradalmakkal valóban el akart érni, az egy olyan törekvés volt, hogy az egykori kommunista vezetést gondosan kiválasztott, Amerika-h? politikusokkal pótolja, akik készen álltak arra, hogy a koronaékszereket és országuk népét eladják a nyugati pénzügyi cápáknak és kizsákmányolóknak, mint például George Soros t?zsdespekulánsnak.”

És most álljunk meg egy pillanatra, hogy érzékeltessük, milyen szörny? vétekszót követett el William Engdahl könyvében. Le merete írni azt a szót, hogy „spekuláns”. Amit e fogalom kimondása miatt kapott a magyar kormány, azt feltétlenül meg kell említeni, ugyanis az hátborzongató módon er?síti meg a szerz? téziséét arról, amit az el?z?ekben olvashattunk, nevezetesen azt, hogy ma milyen zsarnokság és terror uralja a nyugati világot.

A 168 Óra nev? hetilap június 12-i számában idézte *Thomas K. Yazdgerdit*, az amerikai külügyminisztérium holokauszttal foglalkozó különleges megbízottját, aki rosszalotta, hogy a magyar kormány tagjai a „spekuláns” szót használják, és antiszemitizmust emlegetett.

Értjük, ugye? Itt tartunk 2017 júniusában. És akkor hol vagyunk még 2018 áprilisától, amire – ha ilyen gyorsan rohan a nyugati vezetés a totális kontroll irányába – netán még azt is meg fogják mondani az *Orbán*-kormány tagjainak, hogy ne momentumozzanak, MOMA-zzanak, DK-zanak, párbeszédessenek, együttessenek, két-, netán addigra háromfarkúkutyázzanak stb. Valóan szép új orwelli és huxleyi világ felé masírozunk nagyobb sebességgel, mint ahogyan az Iszlám Állam harcosai hagyják el az iraki Moszul városát.

A kötet következ? alfejezetének címe: Az amerikai hatalom aurája.

Washington és az ipari, valamint a pénzügyi világ hatalmas, a kongresszusi képvisel?ket irányító lobbicsoportjai számára a legnagyobb kihívás paradox módon a hidegháború 1989-es vége volt. Hirtelen már nem volt „ellenség”, amely alátámasztotta volna az amerikai katonaság gigantikus hadiipari kiadásait vagy a NATO létezését.

James R. Schlesinger, az Egyesült Államok egykori védelmi minisztere és a CIA kés?bbi igazgatója az alábbiak szerint fogalmazta meg a dilemmát: „*Az USA politikai döntéshozóinak egyvalamivel kapcsolatban tisztában kell lenniük: a hader? és a katonai költségvetés meghatározására a jövőben nemcsak az egyes fenyegetéseket kell felmérni, hanem sokkal inkább az amerikai hatalom globális aurájának a fenntartását kell el?térbe helyezni.*”

Az 1980-as évek vége felé az Egyesült Államok gazdasági és pénzügyi rendszere az egyik legsúlyosabb válságába jutott az 1930-as évek nagy depressziója óta. A Wall Street legnagyobb bankjai – a Citigroup, a Bank of America és mások – tulajdonképpen cs?dbe mentek. Az amerikai takarékszövetkezetek deregulációja egy spekulációs buborékhoz vezetett az ingatlanpiacon, amely az 1980-as évek végén kipukkant. Ezzel egy időben az olajárak a világpiacon drámai zuhanásba kezdtek, ami az amerikai olajkonsernek komoly bel? versenyt eredményezett.

Az amerikai establishment nagy kihívással került szembe: miként lehet az amerikai adófizet?k el?tt egy pazarló, több százmilliárd dolláros védelmi költségvetést igazolni – egy olyan ellenség ellen, amely még csak nem is azonosítható? Nem lenne vajon értelmesebb „békeosztalékokat” teremteni, hogy ugyanazon milliárdokkal a gyorsan szétes? amerikai gazdasági infrastruktúrát rendbe lehessen hozni? Márpedig erre *Castro* és *Kim Ir Szen* nem volt elég. Ez a helyzet gyors megoldásra várt. Vagyis egy komolyabb ellenség „beszerzésére”. De hogy

mi a megoldás, azt olvasóink a jövő héten tudhatják meg.

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
